

Lege privind comunicațiile electronice

Expunere de motive

Prezenta propunere legislativă privind comunicațiile electronice stabilește cadrul aplicabil la nivel național în domeniul comunicațiilor electronice, în conformitate cu reglementările adoptate la nivelul Uniunii Europene.

România a implementat cadrul european anterior, format din Directiva 2002/19/CE privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, Directiva 2002/20/CE privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice, Directiva 2002/21/CE privind cadrul comun de reglementare pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice și Directiva 2002/22/CE privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice, în anul 2002. Cadrul național care transpune aceste directive a fost format din 3 acte normative, care au suferit modificări succesive în perioada 2003-2009, pentru a asigura o armonizare completă a cadrului național cu cel european, în special ținând seama de statutul de stat membru al Uniunii Europene dobândit de România la data de 1 ianuarie 2007.

În anul 2006 Comisia Europeană a declanșat procedura de revizuire a cadrului european în domeniul comunicațiilor electronice. Acest proces de revizuire a fost finalizat în anul 2009 prin adoptarea a două directive și a unui regulament:

- Directiva 2009/136/CE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2002/22/CE privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice, a Directivei 2002/58/CE privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului;
- Directiva 2009/140/CE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2002/21/CE privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice, a Directivei 2002/19/CE privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora și a Directivei 2002/20/CE privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice;
- Regulamentul (CE) nr. 1211/2009 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Organismului autorităților europene de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice (OAREC) și a Oficiului.

Având în vedere faptul că obligația României, în calitate de stat membru al Uniunii Europene, de a asigura transpunerea Directivei 2009/140/CE și a Directivei 2009/136/CE în legislația națională până cel târziu la data de **25 mai 2011** nu a fost dusă la îndeplinire, Comisia

Europeană a declanșat proceduri prealabile acțiunii în constatarea neîndeplinirii obligațiilor în temeiul art. 258 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, România primind din partea Comisiei Europene în data de 18 iulie 2011 Notificarea de punere în întârziere în cauzele nr. 2011/0939, respectiv nr. 2011/0940.

În data de 24 noiembrie 2011 Comisia Europeană a emis avizul motivat în cauzele menționate - ultima etapă precontencioasă a acțiunii în constatarea neîndeplinirii obligațiilor, stabilind în acest sens data de **25 ianuarie 2012** ca termen de conformare și de comunicare a măsurilor de transpunere a acestor directive, înainte de a sesiza Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

În conformitate cu art. 260 alin. (2) și (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, răspunderea României pentru încălcarea obligațiilor de a transpune Directiva 2009/140/CE și Directiva 2009/136/CE se poate concretiza atât în plata unei sume forfetare, cât și a unor penalități cu titlu cominatoriu care se vor calcula de la termenul de conformare stabilit în avizul motivat.

Prin Comunicarea Comisiei Europene SEC (2011) 1.024 din 1 septembrie 2011 a fost stabilită pentru România suma minimă forfetară de 1.710.000 euro, iar valoarea factorului național "n" pentru calcularea penalităților cominatorii este de 3,29, penalitățile putând fi cuprinse între aproximativ 2.000 și 130.000 euro/zi de întârziere, ceea ce, ținând seama de întârzierea semnificativă a transpunerii Directivei 2009/140/CE și a Directivei 2009/136/CE, ar putea avea un impact important asupra bugetului de stat.

Având în vedere cele prezentate mai sus, supunem Parlamentului spre adoptare propunerea legislativă alăturată.

Inițiator:

Deputat Relu Fenechiu - PNL

